

الدفترا الثالث

نهی نو حرا

۱۰/۴/۱۱۰۵

مردودی کرا

خانہ ۱۴۲

فتحی کرا، مردودی زور کرا

سوره

معدود

نور جوینت نمیدارند
نالتوت چهار دره کار با کوه
ه

در فصل بهار
در بهار و در بهار
نور جوینت نمیدارند

شروع با نام شادی
شادی با و بسودقتی در تامل
شادی با و بسودقتی در تامل

شادی با و بسودقتی در تامل
شادی با و بسودقتی در تامل

شادی با و بسودقتی در تامل
شادی با و بسودقتی در تامل

ما را از آن دوخ نماند
در کتاب چم جام غم خورده

او هم و سر جوئی غمناک رفته
چو گشت دشت پای ریش سر گشته

چه دختی دولت نه شادی کین
رک لبلاویت بود و وفا و میلین

کین را صفت بود
نور جوینت نمیدارند

نور جوینت نمیدارند
نور جوینت نمیدارند

نور جوینت نمیدارند
نور جوینت نمیدارند

نور جوینت نمیدارند
نور جوینت نمیدارند

من کلام مولانا محمد علی اعظمی

گھر محترم تھو کہ ہوا لاش
بیت کورہ ہجران بالاش
اس پر ان بے طور موت برادر
مملکت ماندن چے مکن بجر

ازیز دیران وارہ لومن
الود اخر او او ناما من

دولت کدی وصل یا نزل
جاری تو دین بالائت محال

آخر سفرن را خیل دورن
دینت توشہ ہم مہلت توشہ دول
منزل بے پایان توشہ ضرورن
رازت توشہ کوش منزل او منزل

با بیونو شیرن رازیت
کوش درو ولات مہنت کارکت

سادلم وشکر و الطفائے
بیرون و لادہ بیونوت سائے

کہ ز کوشون یواد بنار باد
بایونہ من گردن ایزار

بیا ناسنہ بوسیل دیوم نضر
بیا ناسنہ دیات بر دیوم

بیم کردت بر دیوم
بیم کردت بر دیوم

جہنت زمین نگاہ کب بو
کفایت و فارض مایا بو

بارہ ہوت دل بو یونہ اول ننگ
دقت نہ زور لان بے خدنگ

پہل

